

PERSMAP LAST DAYS

TITUS MUIZELAAR
JULY JANSSEN

BEN DAHLHAUS, EVA MARIE DE WAAL, POPPY ANAÏS,
ANWAR LACHMAN, TRUUS TE SELLE

a Film by MAARTJE SEYFERTH & VICTOR NIEUWENHUIJS

Script & Director Maartje Seyferth Director of Photography Victor Nieuwenhuijs

Director's Assistant Morgan Grunefeld Camera Assistant Nina Da Costa Gaffer Roel Ypma & Chris Uiterwijk

Art Direction Maartje Seyferth & Roel Ypma Wardrobe Petra Reijnders Hair & Make up Dominique Janshan - Rianne Scheijbeler

Music Kees Wieringa Set Sound Sander Schreuders Sound Design Studio Vermaas - Sander Schreuders Editing Tarek & Vima Kara

Color Grading Guy Molin - Victor Nieuwenhuijs Visual Effects Rafael Croonen Graphic Design Sandor Nieuwenhuijs

PERISCOOP FILM

NL FILM
FONDS

MOSKITO FILM

LAST DAYS

LOGLINE

In de laatste dagen van zijn leven raakt de oude Max Severin verstrikt in de herinneringen aan zijn beladen oorlogsverleden. Uiteindelijk verliest hij zijn grip op de werkelijkheid en visioenen uit zijn verleden nemen de overhand. Er blijft hem niets anders over dan de waarheid, die hij decennia lang ontweek, onder ogen te komen.

SYNOPSIS

In "Laatste Dagen" keert de oude Duitser Max terug naar het huis waar hij voor de oorlog een kamer huurde. Daar raakt hij verstrikt in een labrynt van herinneringen aan de geliefden die hij verloor tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij worstelt met het trauma van de oorlog en het verlies van zijn Joodse geliefden, zowel zijn hospita als haar dochter. Nu, op het einde van zijn leven, gaat Max de strijd aan met zijn geweten. Wat gebeurde er in die jaren, lang geleden? Als zijn herinneringen aan vroeger en de dagelijkse werkelijkheid door elkaar beginnen te lopen brokkelt de muur die hij rond zichzelf opbouwde, gestaag af.

LAST DAYS

Bekijk de **trailer** of
bezoek onze **website**

Oorsprong: Nederland

Gesproken talen: Nederlands / Duits

Publicatiedatum: September 2024

Duur: 80 minuten

Genre: Drama, Psychologisch

HET VERHAAL

Een oud huis met vochtige, brokkelige muren, donkere gangen en onheilspellende muziek. Een hand vol ouderdomsvlekken, geluiden van oorlog, een trein die over de rails dendert.

De eerste beelden van Laatste Dagen van Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs voeren de kijker mee in het hoofd van de Duitser Max Severin. Het heden is gefilmd in zwart-wit, zijn verleden in kleur. Beide werelden vloeien in elkaar over, herinneringen en gedachten strijden om voorrang. "Ik ben er nauwelijks meer", mompelt Max. "Wat ik hoor, wat ik zie, wat ik voel heeft geen betekenis". Melancholische muziek zwelt aan, Max begint te dirigeren, zijn lange haar golft mee en de bladmuziek dwarrelt door de lucht.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was hij officier in de Duitse Wehrmacht. Is hij schuldig aan de dood van de Joodse Zarah Wolf? Als jonge conservatoriumstudent huurde hij een kamer bij haar. Hij werd haar minnaar, maar verloor ook zijn hart aan haar dochter Louise. Toen hij in de jaren dertig bij Zarah kwam wonen, was Louise nog een kind dat verlangend de slangenleren pumps van haar moeder aantrok en danste voor de spiegel of krassend speelde op een viool.

Dan breekt de oorlog uit. Op 12 augustus 1941 schrijft Louise in haar dagboek: "Ik ben nog nooit zo ongelukkig geweest. Nora en Else komen niet meer op school." Louise wordt volwassen en verliefd op de man in huis. Zarah betrapt hen samen en vertrekt. "Waar is de Zarah die ik liefhad?" vraagt Max. "De vrijdenker die voor niemand bang was is veranderd in een jaloezige moeder." Zarah geeft haar dochter een ring, kust haar en vraagt haar onder te duiken. De hond Beer moet een goed thuis krijgen. Max sluit Louise op in de zolderkamer, ver weg van daglicht. Beer kan haar verraden en hij schiet de hond dood.

In het heden wordt Max' geest overspoeld door beelden en geluiden. Hij ziet indringers, tanks in de straat, soldaten die hem weg sleuren. Alissa, het meisje van de thuiszorg, lijkt op Louise. Haar aanwezigheid wekt nieuwe herinneringen, maar ook angst en hallucinaties. Ze vindt een foto van Louise en leest haar dagboek. "Soms denk ik dat ik op haar lijk," zegt ze. Ze is zwanger, maar krijgt een miskraam in het bed waar Louise ooit verborgen zat. Ze sterft.

Max klimt de trap op om haar te helpen. "Ik hou zielsveel van je, Lou." In zijn geest vloeien Louise en Alissa samen. Het huis, met zijn donkere gangen, afgebladderd behang en zacht bewegende gordijnen, draagt de sporen van een gruwelijk verleden.

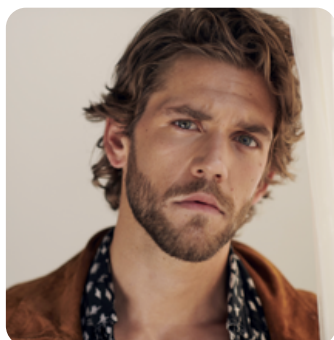
CAST

Titus Muizelaar - Max Severin (oud)

July Janssen - Louise / Alissa (dubbelrol)

Ben Dahlhaus - Max Severin (jong)

Eva Marie de Waal - Zarah Wolf

Poppy Anaïs - Louise (jong)

CREW

Geregisseerd door: Maartje Seyferth

Geproduceerd door: Victor Nieuwenhuijs & Maartje Seyferth

Scenario: Maartje Seyferth

Director of Photography: Victor Nieuwenhuijs

Productiebedrijf: Moskito Film

Componist: Kees Wieringa

Producers: Victor Nieuwenhuijs & Maartje Seyferth

Eerste assistent-regie: Morgan Grunefeld

Caffers: Roel Ypma, Chris Uiterwijk

Setgeluid: Sander Schreuders

Camera-assistent / Focus puller: Nina da Costa, Joran Klooster

Productieassistenten: Nina van Steijn, July Janssen

Kostuumontwerp: Petra Reijnders (Second Floor)

Kleedster: Tuur Janssen

Hair & Make-up: Dominique Janshan, Rianne Scheijbeler

Assistent Hair & Make-up: Heike Jutkuhn, Alexandra Ubada van der Park

Art direction: Maartje Seyferth, Roel Ypma

Setbouw: Foka Visser, Tarek, Peter Janssen, Sylvain Petit, Mathijs Brouwer, Roos Metsers, Dominique Janshan, Federico Bonelli, Inez Sauer, Hein Sibbing, Edda Janssen, Justin Heijl

Rekwisieten: Marion van Gelder, Roel Ypma

Schilderij 'De Dirigent': Els de Gruijter

Data management: Tarek

Catering: Federico Bonelli, Emanuela Ravida, Vera Diekstra, Roos Metsers, Elloreen Leupen

Scriptcoach: Patrick Minks

Casting: Act&More

Montage: Tarek, Vima Kara

Geluid & Nabewerking

Sound studio: Studio Vermaas Sound Design

ADR-opnames: Sander Schreuders

Dialoog- en ADR-editing: Sander Schreuders

Foley-opnames: Sander Schreuders

Foley-editing: Tifanie Ashba

Effecten-editing: Marco Vermaas, Jan Verburg, Tifanie Ashba

Re-recording mixer: Marco Vermaas

Foley-artiest: Marion Walmeijer

Color grading: Guy Molin CSI, Victor Nieuwenhuijs

Visual effects: RAV Animated Visuals – Rafael Croonen

Aftermovie: Roos Metsers

Mood book: Billy Leliveld

Posterontwerp: Sandor Nieuwenhuijs

MAARTJE SEYFERTH EN VICTOR NIEUWENHUIJS

Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs vormen al sinds de jaren tachtig een artistiek filmduo dat bekendstaat om hun eigenzinnige, visueel krachtige cinema. Samen richtten zij in 1987 het productiehuis Moskito Film op, waarmee zij inmiddels een indrukwekkend oeuvre hebben opgebouwd van speelfilms, korte films, documentaires en kunstenaarsportretten.

Hun werk balanceert tussen droom en realiteit, verlangen en dreiging, schoonheid en ongemak. Films als *Vlees*, *Venus in Furs*, *Lulu*, *Crepuscle* en *Cat and Mouse* tonen hun fascinatie voor de psychologische dieptes van het menselijk bestaan. Hun stijl is rauw, intiem en onverschrokken, vaak in zwart-wit of met sterk gelaagd kleurgebruik.

Seyferth studeerde onder meer theater, schilderkunst en regie, terwijl Nieuwenhuijs zijn achtergrond heeft in politieke wetenschappen, fotografie en film. Hun uiteenlopende achtergronden vullen elkaar aan in een werkwijze waarin beeld, beweging en psychologie samenkomen. Het resultaat zijn films die voelen als levende composities; gelaagd, sensueel en emotioneel geladen.

Door het werken met kleine, hechte teams voelen de producties vaak als een familieproject. Sommige crewleden en zelfs acteurs nemen met vanzelfsprekendheid meerdere taken op zich, niet uit noodzaak, maar uit gedeelde betrokkenheid. Die bereidwilligheid en verbondenheid dragen bij aan de intensiteit en intimiteit van hun films.

In hun nieuwste speelfilm *Laatste Dagen* (2024) keren ze terug naar thema's die hun werk al decennialang kenmerken: herinnering, identiteit, schuld en verlangen. Tegen de achtergrond van een vervallen huis en de echo's van de Tweede Wereldoorlog ontvouwt zich een verontrustende en poëtische blik op een man die verdwaalt in zijn eigen verleden.

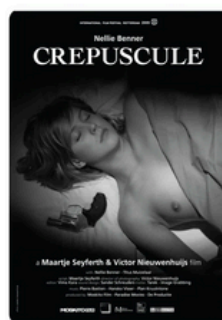
LAST DAYS
Original: Laatste Dagen

CAT AND MOUSE
Original: Kat en Muis

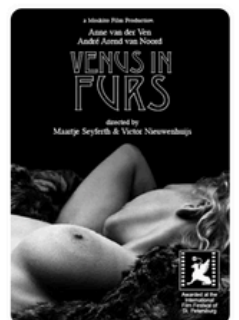
MEAT
Original: Vlees

CREPUSCULE

LULU

VENUS IN FURS

FILMOGRAFIE

SPEELFILMS

Last Days	2024
Kat e Muis	2017
Vlees	2010
Crepuscule	2009
Lulu	2005
Venus in Furs	1995

KORTE FILMS

The Present! Wake Up!	2004
Der Feldzug	1993
Een dag als duizend jaren	1989
Movimenti Cantabili	1988
Zondags	1987
Toespraak tot het landschap	1985

COPRODUCTIES

Storia di un Riscatto	2024
Una Ballata Bianca	2006
Scenery	1999
Frozen	1997
Psalm	1997
Der Feldzug	1993
Red Lens	1988

DOCUMENTAIRES

2025	L'Encyclopédie des Saxes
2025	The Myth of Othilia Verdurmen
2022	Polo de Haas: Improvisations and Harmonies
2018	Compressed History
2017	Boek voor Mo: Pjotr Müller
2011	Invisible Cities: Installation "New Babylon de Constant"
2009	Installation Biennale Venetië
2009	Boekvrienden
2008	Lemniscaat – Simeon ten Holt
2006	Klankstollingen – Jakob van Domselaer
2005	New Babylon de Constant
2003	Carmen
2002	150 jaar PTT
2001	Bomen
2000	Sculptures
1999	20 jaar Berlijn
1997	Verborgene Zone
1995	Wasserimplosion
1992	Lijn, ruimte, illusie
1990	Armando
1989	Maasproject
1987	Time Seeking Circles
1987	Zonder titel
1987	Beelden van vernieuwing
1986	Maasbeeld
1985	Prozess und Konstruktion
1985	Imploded Cube

FILMOGRAFIE

VENUS IN FURS

released in 1995.

Dir. Maartje Seyferth and Victor Nieuwenhuijs

Awards:

- Awarded for Creative Quest and True Professional Properties - International Film Festival of St. Petersburg
- Silver Award by the Australian Cinematographers Society

Festivals:

Int. Film Festival Rotterdam

Int. Film Festival of St. Petersburg, Russia

Festival Internacional de Cine de Gijón, Spain.

Nederlands Film Festival in Utrecht, The Netherlands.

Festival Internacional de Cine de Sante Fe de Bogota, Colombia.

Festival Internacional de Cinema Figueira de Foz, Portugal.

Raindance Film Showcase London, England.

Internacional Film Festival of Sao Paulo, Brazil.

Film Festival of Groningen, The Netherlands.

La Mostra Internacional de Cinema Alternatiu, Barcelona, Spain.

Europa Film Festival Nijmegen, The Netherlands.

Film Festival Karlovi Vary, Czech Republic.

NAT Filmfestivalen, Copenhagen, Denmark.

LULU

released in 2006

Dir. Maartje Seyferth and Victor Nieuwenhuijs

Festivals:

International Film Festival Tiburon, USA

International Film Festival Tbilisi, Georgië - world premiere

Nederlands Film Festival, Utrecht, Netherlands.

CREPUSCULE

released in 2009

Dir. Maartje Seyferth and Victor Nieuwenhuijs

Awards:

- Best Cinematography - International Film Festival for Cameramen Golden Eye, Tbilisi

Festivals:

International Film Festival Rotterdam

Nederlands Film Festival, Utrecht

International Film Summerfest, Durres, Albanië

Holland Film Week, Kiev

International Film Festival for Cameramen Golden Eye, Tbilisi

European Film Forum SCANORAMA, Vilnius.

MEAT

released in 2010

Dir. Maartje Seyferth and Victor Nieuwenhuijs

Awards:

- Best Director - Fantaspoa, Brzazilië, 2011

- Best Cinematography - Gotham Screen International Film Festival, New York, 2010

- Best Actor / Titus Muizelaar - International Film Festival Deboshir, St. Petersburg

- Best Film - International Film Festival Deboshir, St. Petersburg, 2010

Festivals:

International Film Festival Rotterdam (world premiere), Netherlands

Buenos Aires Festival de Cine Independiente, BAFICI, Argentina

Sydney Underground Film Festival, Australia - (in competition)

International Film Festival Miskolc, Hungary

Split International Film Festival, Croatia

Ourense International Film Festival, Spain

Nederlands Film Festival, Utrecht, Netherlands (in competition)

Gotham Screen International Film Festival, New York - (in competition)

V Porn Film Festival Berlin 2010, Berlin, Germany

International Festival of Independent Film Deboshirfilm, St. Petersburg - (in competition)

Festival du Nouveau Cinéma, Montreal, Canada

Tbilisi International Film Festival, Georgia (in competition)

Cannes Indie Film Fest - Frankrijk - (in competition)

Levante International Film Festival, Bari, Italy (in competition)

VII Fantaspoa / Festival Internacional de Cinema Fantastico, Porte Alegre, Brazil. - (in competition)

17th l'Étrange Festival du Film, Paris, France – (in competition)

Sitges International Fantastic Film Festival, Spain (in competition)

Fantasporto Portugal – 2012

CAT AND MOUSE

Released in 2015

Dir. Maartje Seyferth and Victor Nieuwenhuijs

With: Carlijn van Zijtveld, Wilma Bakker, Raymond Thiry.

Festivals:

Etrange Festival, Paris, France – Worldpremiere

Nederlands Film Festival, Utrecht, Netherlands – in competition

Fantaspoa / Festival Internacional de Cinema Fantastico, Porte Alegre, Brazil. -in competition.

LAST DAYS

Released in 2025

Dir. Maartje Seyferth (and Victor Nieuwenhuijs)

With: Titus Muizelaar, July Janssen, Ben Dahlhaus, Eva Marie de Waal

Festivals:

Film by the Sea (2024-avant premiere)

EYE Filmmuseum - mei 2025: retrospectief van de films van Seyferth & Nieuwenhuijs

Publicaties Last Days

4, 6 en 15 mei te zien in Eye

[Parool | recensie door Joost Broeren-Huitenga | 1 mei](#)

Kop: Recensie Last Days: Alissa van de thuiszorg herinnert oude Max aan relatie die hij had met een moeder én haar dochter

“Al veertig jaar bouwt het duo Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs onder de vlag van hun productiehuis Moskito Film aan een opmerkelijk consistent oeuvre. Ook hun nieuwe film Last Days past weer in het plaatje: duister-sensuele films waarin de grens tussen verbeelding en realiteit diffuus is, net als die tussen macht en lust.”

[Volkskrant | recensie door Alex Mazereeuw★★ | 1 mei](#)

Kop: ‘Laatste Dagen’ laat de kijker voortdurend verdwalen in een troebel geheugenpaleis

“*Laatste dagen*, de nieuwe productie van artistiek duo Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs, laat ons voortdurend verdwalen in een troebel geheugenpaleis. Dat resulteert op momenten in een fascinerende filmervaring.

[De Groene Amsterdammer | artikel van Gawie Keyser | 30 april \(nr 18\)](#)

Kop: Starend

“Je weet niet precies waar je naar kijkt, maar de films van Seyferth en Nieuwenhuis zijn spannend en gevaarlijk.”

[Filmkrant | retrospectief in Eye door Jos van den Burg | mei-nummer](#)

Kop: Focus: Retrospectief Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs - duistere verlangens

“Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs vormen al veertig jaar een filmduo dat eigenzinnige films maakt. Eye Filmmuseum grijpt dit en de uitbreng van hun nieuwste film *Last Days* aan voor een retrospectief. Van 4 t/m 11 mei vertoont het een selectie van hun korte films, kunstenaarsdocumentaires en al hun speelfilms.”

[Opium Radio 4 | item met Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs | 28 april](#)

Kop: Het gesprek: Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs

Annemieke Bosman gaat in gesprek met Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs over de film *Last Days*.

[Cinemagazine | recensie door Jan-Kees Verschuuren★★★★ | 2 mei](#)

Kop: Last Days (2025)

“Wat meteen opvalt is de uitstekende casting en enscenering, al kan deze ook als bevreemdend worden ervaren. (...) De ingekleurde oorlogsherinneringen van Max vermengen zich met het zwart-witte heden. Het is eerder indrukwekkend dan storend.”

Amsterdam, 28 juni 2024

Beste Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs,

Jullie benaderden me met de vraag of Eye interesse heeft om jullie nieuwe film 'Laatste Dagen' in mei 2025 te presenteren in context van jullie eerdere filmwerk.

Ik ben onder de indruk van jullie nieuwe project: het verhaal verrast en is magnifiek geacteerd, met name door Titus Muizelaar. Cameravoering, belichting, decor, sounddesign, muziek... op alle niveaus is het een zeer geslaagde film.

In bijna veertig jaar bouwden jullie gezamenlijk een consistent oeuvre op. Jullie films zijn meteen herkenbaar door de combinatie van macht en erotiek in de thematiek, de strakke cameravoering en het contrastrijke zwart-wit materiaal, de vaak barokke vormgeving, de combinatie met andere kunsten als theater, muziek, literatuur of architectuur. Als echte independents kozen jullie je eigen weg.

Het zou mooi zijn als we deze weg met het publiek kunnen bewandelen in een week in mei. We kiezen daarvoor samen jullie beste films uit en maken een programma met een special tijdens Eye on Art, onze serie over film in relatie tot andere kunsten.

Ik hoop van harte dat deze brief jullie zal helpen om de laatste financiering voor de film rond te krijgen en zie uit naar onze samenwerking.

Met vriendelijke groeten,

Anna Abrahams
Senior Programmeur

Kunst & Cultuur Film: Laatste dagen

Starend

Laatste dagen, de nieuwste film van Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuis, doet beseffen wat 'verontrustend' echt betekent. Geen houvast hebben. Losgeweekt zijn van de bekende wereld.

Gawie Keyser

30 april 2025 – verschenen in [nr. 18](#)

Max Severin (Titus Muizelaar) in *Laatste dagen*

© Periscoop Film

Met de Nederlandse cinema wil het niet lukken, maar dan heb je twee filmmakers waar je nooit wat over hoort die om de zoveel tijd plotsklaps komen met nieuw werk waar je van opkijkt: Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs. Zo'n tien jaar geleden zag ik voor het eerst iets van het duo (ze produceren samen; hij achter de camera, zij regisseert) en ik was meteen gevloerd. Je weet niet precies waar je naar kijkt, maar de films van Seyferth en Nieuwenhuis zijn spannend en gevaarlijk. Dat laatste is waardevol. Niet alleen Nederlandse films maar films in het algemeen zijn vaak vooral geruststellend, zelfs als ze eng zijn. Terwijl ik kijk naar de nieuwste film van Seyferth en Nieuwenhuis, *Laatste dagen*, beseef ik wat 'verontrustend' echt betekent. Geen houvast hebben. Losgeweekt zijn van de bekende wereld. Met de personages dolend in een (verhaal)werkelijkheid waar handelen onmogelijk is en 'zien' (niet 'kijken') het enige is wat je nog kunt.

Max Severin (Titus Muizelaar) is een afgetakelde, Duitse man van middelbare leeftijd die vereenzaamd leeft in een huis dat op instorten staat. Iets doen zit er niet in. Hij kan alleen maar 'zien'. Wat dan? Zijn verleden. Herinneringen. Trauma. Max is het ultieme deleuziaanse personage. Gilles Deleuze (1925–1995), de Franse filosoof die als filmtheoreticus schreef over hoe de naoorlogse Europese cinema er een van situaties werd 'waarvan we niet meer weten hoe we erop moeten reageren, in ruimten waarvan we niet weten hoe we die moeten beschrijven'. Een nieuw soort personage ontstond, een 'mutant' die 'zag' en niet handelde, seers dus (ik gebruik Engels voor het Franse voyant omdat het Nederlandse 'ziener' de lading niet dekt).

Starend in het niet ziet Max zijn verleden: hij kwam als jonge, Duitse conservatoriumstudent wonen bij de jodin Zarah Wolf (Eva Marie de Waal) en haar dochter Louise (July Janssen). Eerst heeft Max een relatie met Zarah. Dan met Louise als ze een paar jaar ouder is. Zarah verlaat het huis, gedwongen misschien, met jodenster op haar jas. Is Max hier schuldig aan? In verdere flashbacks zien we hem in nazi-uniform. Terug naar het heden. Thuiszorghulp Alissa, ook gespeeld door Janssen, arriveert. Max' crisis is compleet, net als zijn onvermogen ook maar een vinger te verroeren, seer als hij is.

Tijdens het kijken werd ik herinnerd aan Liliana Cavani's *The Night Porter* (1974), over ex-nazi Dirk Bogarde en de joodse ex-gevangene Charlotte Rampling die een sadomasochistische relatie met elkaar hadden, en hebben, want het verleden is constant aanwezig. Dezelfde sfeer van gevaar – het laten zien van het verbodene – als bij Cavani ervaar ik bij Seyferth en Nieuwenhuis, makers waarvan je nu met *Laatste dagen* zou willen dat ze het middelpunt van gesprek zijn als het gaat over de Nederlandse cinema.

Recensie *Last Days*: Alissa van de thuiszorg herinnert oude Max aan relatie die hij had met een moeder én haar dochter

LAST DAYS

Regie Maartje Seyferth

Met Titus Muizelaar, July Janssen,

Ben Dahlhaus

Te zien in Eye

Een oude man denkt terug aan zijn verhouding met een moeder en dochter tijdens de oorlogsjaren in *Last Days*, de nieuwe film van film-makersduo Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs, aan wie Eye Film-museum komende week ook een klein retrospectief wijdt.

Al veertig jaar bouwt het duo Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs onder de vlag van hun productiehuis Moskito Film aan een opmerkelijk consistent oeuvre. Ook hun nieuwe film *Last Days* past weer in het plaatje: duister-sensuele films waarin de grens tussen verbeelding en realiteit diffuus is, net als die tussen macht en lust.

Films die onafhankelijk en met kleine budgetten gemaakt zijn, met een team van bevriende makers. Acteurs vervullen meestal ook nog wel een of twee andere functies achter de schermen, en de andere crewleden duiken dan weer in bijrollen op.

Eye Filmmuseum vertoont van 4 t/m 11 mei hun speelfilms, plus een greep uit de artistieke kortfilms (zoals het op Franz Kafka gebaseerde *Toespraak tot het landschap* uit 1985) en kunstenaarsportretten (van onder anderen Armando en Nieuwenhuijs'

Max had een relatie met zowel Louise als met haar moeder Zarah

grootvader, componist Jakob van Domselaer) die ze maakten.

In hun nieuwe speelfilm *Last Days* staat de oude Max Severin centraal, gespeeld door Titus Muizelaar, met wie Seyferth en Nieuwenhuijs eerder al samenwerkten voor *Lulu* (2005), *Crepuscule* (2009) en *Vlees* (2010). In een ooit statig, maar nu afbladderend huis denkt de net zozeer aftakelende Max terug aan de oorlogsjaren, in scènes in contrastrijk zwart-wit.

Die herinneringen (gefilmd in kleur) worden opgeroepen door thuiszorgmedewerker Alissa (July Janssen), die als twee druppels water lijkt op Louise. In de jaren rond de oorlog had Max zowel met haar als met haar moeder Zarah (Eva Marie de Waal) een relatie. Van meet af aan is duidelijk dat Max' aanwezigheid deze vrouwen geen goed zal doen, maar hoe de vork precies in de steel zit blijft lang in nevelen gehuld, zowel voor de oude Max als voor de kijker.

Joost Broeren-Huitenga 30 april 2025, 13:40

RECENSIES

Datum
30-04-2025

Auteur
Fritz de Jong

Thema
Filmkrant 479

Gerelateerde Films
Last Days

Regie
Maartje Seyferth

Te zien vanaf
01-05-2025

Land
Nederland, 2024

Puzzel van lust, jaloezie en verraad

In het psychologische drama *Last Days* wordt een oude man gekweld door herinneringen aan een erotische affaire in tijden van oorlog.

Strakke plots, smeulige dialogen en personages met wie je je kunt identificeren; wie daarvan houdt heeft niets te zoeken in het oeuvre van Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs. In de films van het onafhankelijke duo lopen verbeelding en werkelijkheid voortdurend – en soms verwarrend – door elkaar.

In hun eerste speelfilm *Venus in Furs* (1994) gingen ze aan de haal met de duister-erotische wereld van Leopold von Sacher-Masoch. In volgende producties als *Lulu* (2005), *Vlees* (2010) en *Kat en muis* (2015) komen steeds dezelfde obsessies voorbij: de vleselijke dimensies van de liefde, zelfdestructief gedrag en personages die overlopen van zelfhaat. Dit alles bij voorkeur geserveerd met fikse porties jong vrouwelijk naakt.

In *Last Days* laat de oude man Max (Titus Muizelaar) zich in een afgebladderd huis kwellen door zijn herinneringen. Vanuit een zwart-wit heden blik de onverzorgde grijsaard terug op een in kleur gefilmd verleden, waarin de jonge Max (Ben Dahlhaus) voor de Tweede Wereldoorlog als Duitse conservatoriumstudent een kamer huurt in diezelfde woning. Daar beleeft hij een wellustige amourette met zijn Joodse hospita (Eva Marie de Waal). De verhoudingen kantelen drastisch wanneer hij ingaat op de avances van haar tienerdochter (July Janssen).

O ja, en dan is het ook nog oorlog. Dat Max, die op enig moment het huis binnenloopt in nazi-uniform, iets te maken heeft met de deportatie van beide Joodse vrouwen is duidelijk. In zijn geheugen graaft de oude man naar scenario's, vermoedelijk om zichzelf vrij te pleiten. Hoe de puzzel van lust, jaloezie en verraad echt in elkaar steekt, valt voor de kijker niet te achterhalen.

Als een somber getoonzet portret van een gekweld man die in het reine probeert te komen met zijn dwalingen is *Last Days* redelijk geslaagd, al is een tafereel waarin we een verwilderde Muizelaar in rokkostuum zien dirigeren terwijl bladmuziek door de kamer wordt geblazen nogal potsierlijk.

De film vliegt uit de bocht door de dubbelrol van July Janssen, die zich als thuishulp opdringt aan de oude Max. De jonge vrouw draagt een pak melodrama met zich mee dat het filmheden totaal uit het lood slaat: van de gewelddadige arrestatie van haar niet-westerse minnaar tot een nogal plastisch in beeld gebrachte miskraam. Maar hoe onevenwichtig de tussen heden, verleden, feit en fictie wisselende vertelling ook is opgebouwd, het slotbeeld is wel degelijk fraai. Max kruipt in bed naast het levenloze lichaam van een van Janssens personages, waarna beide lijven in een crossfade veranderen in liefdevol verstrengelde skeletten.

‘Laatste dagen’ laat de kijker voortdurend verdwalen in een troebel geheugenpaleis

Alex Mazereeuw 30 april 2025, 11:55

Er zijn momenten waarop een verlopen heer (Titus Muielaar) in zijn langzaam afbladderende woonkamer staat te dirigeren in het grote niets. Het zijn laatste flarden van controle, aangezien zijn grip op de werkelijkheid hem grotendeels in de steek heeft gelaten.

Wat we wel weten:

deze Duitse Max huurde decennia geleden een kamer bij een Joodse vrouw (Eva Marie de Waal) met wie hij een affaire kreeg, om vervolgens óók verliefd te worden op haar tienerdochter (July Janssen). Maar wat er precies is gebeurd, blijft gissen.

Laatste dagen, de nieuwe productie van

artistiek duo Maartje Seyferth en Victor Nieuwenhuijs, laat ons voortdurend verdwalen in een troebel geheugenpaleis. Dat resulteert op momenten in een fascinerende filmervaring. **AM**

Regie Maartje Seyferth.
80 min., in Eye, Amsterdam.

Last Days (2025)

Regie: Maartje Seyferth | 80 minuten | drama | Acteurs: July Janssen, Titus Muizelaar, Ben Dahlhaus

'Last Days', de nieuwste film van het onafhankelijk filmduo Victor Nieuwenhuijs en Maartje Seyferth, is een film met een speciaal concept. In de laatste fase van zijn leven wordt de vereenzaamde, schijnbaar dementerende Duitser Max (Muizelaar) gekweld door de echo's van zijn verloren geliefden. De spoken uit zijn oorlogsverleden dringen zijn afbrokkelende wereld binnen.

Wat meteen opvalt is de uitstekende casting en enscenering, al kan deze ook als bevreemdend worden ervaren. Het huis van de bejaarde Max bevindt zich in Nederland, maar oogt als een door bombardementen gekweld Duits huis. De ingekleurde oorlogsherinneringen van Max vermengen zich met het zwart-witte heden. Het is eerder indrukwekkend dan storend.

Bevreemdend ja, wanneer een thuiszorgmedewerker van Nederlandse snit (Janssen) langskomt ter verzorging. Max verwacht haar met een Joods tienermeisje (eveneens Janssen) waarmee hij als Duitse soldaat in Nederland een relatie had in WOII. Dat kernverhaal is op zich al opmerkelijk, omdat Max inwoonde bij haar moeder (De Waal), nota bene op een onderduikadres.

Het feit dat Max een Duitse soldaat is, lijkt tegelijkertijd bescherming te bieden. Maar er is nog een laag: Max zou uit Duitsland zijn verbannen wegens aanranding van een meisje, en begint in het Nederlandse huis een affaire met de tiener Lou, de dochter van zijn Joodse hospita Zarah, met wie hij al een relatie heeft.

We houden op met het oorlogsverhaal. 'Last Days' focust op de oude man en zijn getormenteerde herinneringen. Zelfs het feit dat het oorlogsverhaal beter uitgewerkt zou kunnen zijn, valt in het niet bij de visuele kwaliteit, het acteerwerk, alsmede de bijkomstigheid dat de kijker sympathie krijgt voor de oude man; terwijl de Duitse soldaat overduidelijk een klootzak was.

Aan het eind van de film zien wij een gruwelijke daad van de oude man, terwijl in het midden wordt gelaten of het een waanbeeld is; tegelijkertijd weten wij als kijker niet of het refereert aan de afloop van de illegale oorlogsliefde. Misschien weet de oude Max het ook niet meer, maar dat doet er niet toe. De uitvoering maakt indruk, met een speciale vermelding voor Muizelaar.

Jan-Kees Verschuure

Waardering: 4

Bioscooprelease: 1 mei 2025

LAST DAYS

[Bekijk hier de originele recensie](#)

TITUS MUIZELAAR JULY JANSSEN

LAST DAYS

BEN DAHLHAUS, EVA MARIE DE WAAL, POPPY ANAÏS,
ANWAR LACHMAN, TRUUS TE SELLE

a Film by MAARTJE SEYFERTH & VICTOR NIEUWENHUIJS

Script & Director Maartje Seyferth Director of Photography Victor Nieuwenhuijs

Director's Assistant Morgan Grunefeld Camera Assistant Nina Da Costa Gaffer Roel Ypma & Chris Uiterwijk
Art Direction Maartje Seyferth & Roel Ypma Wardrobe Petra Reijnders Hair & Make up Dominique Janshan - Rianne Scheijbeler
Music Kees Wieringa Set Sound Sander Schreuders Sound Design Studio Vermaas - Sander Schreuders Editing Tarek & Vima Kara
Color Grading Guy Molin - Victor Nieuwenhuijs Visual Effects Rafael Croonen Graphic Design Sandor Nieuwenhuijs

PERISCOOP FILM

NL FILM
FONDS

MOSKITO FILM

VANAF 4 MEI IN DE BIOSCOOP

LAST DAYS

BEKIJK DE TRAILER OF
BEZOEK ONZE WEBSITE

MOSKITOFILM

EVERY FRAME TELLS A
STORY WORTH EXPERIENCING

moskitofilm@gmail.com